

Vatungar,

II

Östergarns ~~sn~~ sn, Gotl. n. hd, Gotl. län.

på sälstenar, som hetat Vatungen. Men om ordet uteslutande var knutet till sälfångsterminologien är ovisst. Jag tror, att det har betecknat en sten, en häll just i vattenytan. Sådana är ju lämpligt för sälfångst. Betr. etymologien: ordbokens uppslagsform förutsätter en -ung-avledning till adj. vat 'vät'. Teoretiskt möjligt. Men vi har utmed Norrlandskusten flera ex. på ett motsvarande appel., som måste ha bildats till stammen vät (med kort a och t). Liknande namn träffar man i Finland.

INGEMAR OLSSON 19 56